

A MŰSZAKI TANSZÉK TÖRTÉNETE II.

(Folytatás)

2. A műszaki tisztképzés, az oktatás gyakorlatának változásai az időszak folyamán. (1986-1992.)

A tisztelt olvasó az előző számban megismerkedhetett a tanszék szervezeti felépítésével és az időszak folyamán bekövetkezett változásokkal.

Jelen folytatásban a műszaki tanszék oktató-nevelő tevékenységének történéseit - megállapításaimat tény adatokkal is alátámasztva - gyűjtöttem össze és jegyeztem le.

Arra kerestem választ, hogyan befolyásolták az oktatómunkánk gyakorlatát és eredményeit az elmúlt időszakban átélt képzési idő és képzési célok változásai, a tisztképzés úgynevezett korszerűsítése.

2/a. A tantárgyprogram, a képzési idő és a képzési célok alakulása az időszak folyamán

A honvédség egészének működőképességét veszélyeztető tiszthiány éppen az 1986-87-es tanévben kényszerítette ki a hároméves tisztképzésre való áttérést.

Ez az ún. átmeneti képzési év megkülönböztető jelzővel került be a mindennapi szóhasználatba és az akkor készült képzési dokumentumok is ugyanezzel a jelzővel vannak ellátva.

A műszaki tanszék oktató-nevelő tevékenységének is egy kritikus időszaka ez a tanév. Az éppen megszilárdulni látszó ún. "integrált rendszerű" - hagyományosan - négyéves főiskolai képzés oktatási, módszertani tapasztalatainak összegyűjtését és értékelését tekintettük fő feladatunknak. A hatáskörünket meghaladó képzési dokumentumok átdolgozására fogalmaztuk meg a javaslatainkat, mikor megtudtuk a fellebezhetetlen döntést a hároméves tisztképzésre való áttéréőről.

Tekintettel a körülményekre - senki nem volt kíváncsi a véleményünkre, a kidolgozó munkához rendelkezésre bocsátott idő igen rövid - hamar úrrá kellett lenni elképedésünkön és azonnal munkához kellett látni. Az akkori vezető oktatói állomány hozzáértését és munkabíráását dicsérei, hogy valamennyi képzési dokumentum elkészült az új tanév kezdetére.

Nem kevesebbről volt szó, mint teljesen megváltoztatni az első évfolyam, a négyéves képzési rendszerben tanulmányait megkezdő harmadik évfolyam képzési dokumentumait, a tanterveket, tantárgyprogramokat, óra- és vizsgaterveket, tematikákat - ezek voltak az ún. átmeneti képzés feltételei - és ki kellett dolgozni az ún. végleges hároméves tisztképzés képzési dokumentumait is.

A hangulat - a főiskolán is - válságos volt, mert képtelenségnek tűnt a csökkentett képzési idő és a megemelt képzési célok összeegyeztetése, a vele való azonosulás.

Nem javította a helyzetet, hogy a tisztképzés irányításáért felelős MN kiképzési főfelügyelő személyesen, a főiskola állománygyűlésén magyarázta meg, hogy a hároméves tisztképzésre való áttérést, a 3. és 4. évfolyam egy évben való avatását nem a krónikus tiszthiány, hanem a tisztképzés korszerűsítése indokolta és ezt senki ne akarja másképpen értelmezni!

Hogy mégis sikerült - a remélnél jobb színvonalon - az áttérés az elsősorban az oktatók és oktatottak fegyelmezettségének, szakma és hivatás szeretetének és oktatói állomány pedagógiai rátermettségének bizonyítéka.

Az 1986-87-es tanévvel lezárul a műszaki tisztképzés minőség és mennyiség dolgában emelkedő színvonalú szakasza és elkezdődik egy új, az előzőkhöz képest intenzívebb, mégis kevesebbet nyújtó képzési időszak.

A fenti állítások igazolására és a tényeknek is helytadva a következőkben kivonatolva idézem a kérdéses képzési dokumentumokban megfogalmazott célokat és feladatrendszert.

Az 1986-87-es tanévben még érvényes az 1981-ben az MM által is jóváhagyott Főiskola Tanterv a műszaki parancsnoki - üzemeltető üzem-mérnöki szakon két ágazat, útépítő és építőgépezés ágazat speciális szakmai célkitűzéseit és követelményeit tartalmazta. (A negyedik évfolyam képzése még ezeknek megfelelően folytatódott!)

Idézem az útépítő ágazat célrendszeréből:

"A szakkiképzés végcélja olyan üzemmérnöki képesítésű műszaki tisztek képzése, akik a főiskola tanulmányaik befejezése után képesek - első tiszti beosztásként útépítő, műszaki utász- és műszaki záró-szakasziparancsnoki (századparancsnok-helyettesi), - kulcsbeosztásként út- és hídépítő, műszaki utász- és műszaki záró-szakasziparancsnoki beosztás betöltésére."

Ugyanez idézve az építőgépezés ágazat célrendszeréből:

"A szakkiképzés végcélja olyan üzemmérnök képesítésű műszaki tisztek képzése, akik a főiskolai tanulmányaik befejezése után képesek - első tiszti beosztásként az állásépítő, műszaki-technikai, deszantát-kelő szakasziparancsnoki (századparancsnok-helyettesi), kulcsbeosztás-
ként az állásépítő, műszaki-technikai és deszantát-kelő századparancsnoki beosztások betöltésére."

És, hogy lehessen mivel összehasonlítani, valamint a történeti hűség megkívánja, hogy idézzem az új 1987-ben jóváhagyott, "végleges" hároméves műszaki tisztképzés tantervéből a csak műszaki-katonai útépítő szakra soványodott műszaki tisztképzés képzési célját:

"A szak műszaki századparancsnokokat (szakasziparancsnokokat) képez, katonai útépítő üzemmérnöki képesítést ad."

Azt a tényt, hogy felszámolták - mert szükségtelennek ítélték - a műszaki tisztképzés építőgépész ágazatát, a műszaki biztosítás feladatainak gépesítettségi fokát valamennyire is ismerő szakembereknek nem lehet elfogadhatóan indokolni. Ez egy olyan hibás döntés volt, melynek kárát a MH műszaki csapatai hosszú ideig nem heverik ki és az "árát" nem a döntéshozóknak kell majd "megfizetni".

A négyéves tisztképzés tevékenységi koronkénti képzési területei közül talán elégséges csak a harcbiztosítói képzési terület feladatrendszerét idézni:

"Helye, szerepe és kapcsolata a többi kiképzési területtel, valamint integrálási rendszere:

A harcbiztosítói képzési terület a szakkiképzés, a parancsnokká és kivitelezővé (üzemmérnökké) képzés fő területe. Felkészít a közbeeső és kulcsbeosztásban a műszaki alegység harcban való vezetésére, valamint az összefegyvernemi harc műszaki biztosítás rész-szakfeladatainak megtervezésére, megszervezésére és irányítására.

Fő integráló tananyaga a harcászat, műszaki biztosítás (szakharcászat), melyet államvizsga zár; másik integráló tananyaga a kivitelezés (hadihíd, hadiútépítés és a technikai ismeretek), mely szintén államvizsgával zár. Megalapozza a politikai vezetővé, a kiképzővé képzés felkészítési feladatait, valamint a napi élet irányítói felkészítés szintjének ütemezését. Alapvetően a harcbiztosítói képzési terület szintetizálja a tiszti hivatáshoz és a kulcsbeosztáshoz szükséges szakkiképzési teljesítőképességek kialakítását. Magas fokon szintetizálódik és integrálódik az általános katonai felkészítés, a természettudományi, a szakműszaki alapozó és szaktárgyak ismeretanyaga."

A hároméves tisztképzésre való áttéréssel már a képzési dokumentum is tömörít, mert egyszerre Tanterv és Tantárgyprogram és már csak arra törekszik, hogy megfogalmazza mire legyen képes a végzett hallgató.

Idézem: "A végzett hallgató legyen képes az általa vezetett század (szakasz) politikai-mozgalmi munkáját szervezni, vezetni; alegysége harcát és harcbiztosítói tevékenységét, más fegyvernemi és szakcsapatokkal szoros együttműködésben tervezni, szervezni, vezetni; alegysége fegyverzetét, műszaki felszereléseit szakszerűen alkalmazni, felhasználni, igénybevételét és technikai kiszolgálását tervezni, szervezni, irányítani és ellenőrizni; alegysége kiképzését, harckészültségi feladatainak végrehajtását, szabályzat szerinti életrendjét tervezni, szervezni, vezetni, ellenőrizni és értékelni."

Az 1988-89-es tanulmányi év a vizsgált időszak első olyan éve, ahol mind három évfolyam képzése a "végleges" hároméves képzési program alapdokumentumai alapján történik.

Változtatásokra, rögtönzésekre természetesen ezután is kényszerülünk és nem a rendszerváltás és az ún. védelmi katonai doktrinából adódó feladatok adják a legtöbb munkát.

Az 1989-90-es tanévben az ún politikai, társadalomtudományi tantárgyakon söpör végig a rendszerváltás szele. Megváltozik néhány tantárgy megnevezése, pl.: Tudományos szocializmusból Politikaelmélet alapjai, Párt-politikai munkából Katonai nevelés lesz az új tantárgy neve. Törlik az az államvizsgák közül a politikai tantárgyak fentebb idézett körét, csak szigorlat van és az is Magyarország története 1918-1975-ig tantárgyból. Mind ez persze változatlan óraszámmal, azaz a szakmai tantárgyak elsajátítására így sem jut több idő.

A rögtönzések időszakát éljük, elsőnek a műszaki-katonai szak (hogyan minnek ide a katonai jelző?) hadihajós ágazatának képzési dokumentumainak kidolgozására kapunk utasítást és a feladat komolyságát megkérdőjelező igen rövid határidőt. Elkészültünk vele, de csak tervezet maradt.

Az igazi, huszárvágásnak is beillő produkciónk, az akkor még létező Szovjetunióból hazarendelt műszaki tiszti hallgatók részére összeállított tanterv, tantárgyprogram és tematika volt. Mindezt 5 főnek és egyetlen évre!

Ezek a fiatalok ugyan már két éve kint tanultak a Szovjetunióban, de csak természettudományi alapozó tantárgyakat, azt is orosz nyelven, a szakmából semmit. Nem ültethettük be őket a végzős évfolyam óráira, akik már a szakmai tantárgyakból az ismeretek legalább 1/3-át (pl. Robbantásból több mint 2/3-át) elsajátították. A természetes az lett volna, ha a második évfolyamon folytatjuk hazai képzésüket. Nem engedélyezték, ezért volt szükség az új dokumentumok kidolgozására.

Egy év alatt - igaz napi 8 tanáróban! - képeztük ki őket műszaki tisztnek és útépítő üzemmérnöknek. Azt hiszem ilyenre, utoljára az 50-es évek elején volt példa.

Az 1990-91-es tanév végre felcsillantja a lehetőségét a négyéves képzési formába való visszatérésre. Utasítások nélkül, lelkesen dolgozunk - előre. Mire megérkezik a végleges döntés, szinte már kész vagyunk. Már csak azt kell igazolnunk, hogy a tananyag és tananyagtartalom amit összeállítottunk konvertálható tudást nyújt és értelmiségi szakemberré képezi a jövő műszaki tisztjét.

Az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskola Mélyépítő tanszékének, a felsőfokú oktatásban közismert szakmai felkészültségű és tekintélyű tanárai mondják ki, hogy a program jó, a tananyagtartalom versenyképes a hazai felsőfokú oktatás bármelyik intézményével.

A siker teljes, a katonai főiskolák közül elsőnek a Műszaki Tanszék tantervét fogadják el változtatás nélkül.

A siker magyarázata, hogy a tanszék valamennyi oktatója képes volt azonosulni a Magyar Honvédség hivatásos tisztképzésének újra fogalmazott általános képzési céljával és a képzés főbb követelményeivel. Ez tette lehetővé, hogy mindenki képességei legjavát mozgósítva dolgozott az új és végre ismét négyéves képzés tananyagának összeállításában.

'Az új tanterv a műszaki-építő üzemmérnök szak számára készült. A szakmai képzés általános céljának olyan műszaki tiszték képzését tekinti akik általános és katonai alapműveltségük, valamint szakmai felkészültségük alapján képesek a műszaki alegységek, műszaki szakasz (század) parancsnoki feladatainak ellátására.

A szak képzési követelményei szigorúak, idézem:

"A végzett hallgató a képzési folyamatban szerezzék meg mindazon elméleti ismereteket, gyakorlati jártasságot, készségeket amelyek szükségesek a műszaki tiszt első beosztás, az építő üzemélnöki teendők ellátásához, valamint rendelkezzen egy idegen nyelvből állami nyelvvizsgával."

A követelmény tehát változatlanul kettős, olyan építő üzemélnöki felkészültséggel rendelkező műszaki tisztek kibocsátása akiket éppen a másoddiploma tesz még alkalmasabbá katonai szakmai feladataik ellátására.

Az óra- és vizsgaterv összehasonlítását - elsősorban a területi korlátok miatt - nem végeztem el, de a fénymásolatokat elhelyeztem a mellékletek közt az érdeklődők számára.

A hidegzuhany, hogy a haderóreform, a honvédség egészét, de különösen a műszaki csapatokat súlyosan érintő létszám csökkentések és átstrukturizálások miatt - hiába van új tantervünk - az 1991-92-es tanévben nem indíthattunk első évfolyamot. Megjelenik viszont két új képzési forma, a tartalékos parancsnoki képzés és az Orosháza tiszthelyettes szakiskolát végzett tiszthelyettesek 4 hónapos, tanfolyamrendszerű, kiegészítő képzése.

Ezzel a döntéssel a főiskola oktatója, szinte kivétel nélkül - mert a sorkatonai alapkiképzésben is részt kell vállalnia - zavarbaejtő helyzetbe kerül. Ugyanaz - akár docensi oktatói fokozatba jutott, alezredesi rendfokozatú - oktató tanítja a négyéves tisztképzés főiskolai tananyagát, aki a tartalékos parancsnoki, a tiszthelyettes hallgatói és a sorkatonai alapkiképzés tananyagának az oktatását is végzi. Igen heterogén oktató módszertani felkészültséget igénylő és gyakran rajparancsnoki szintű, felemelőnek egyáltalán nem nevezhető feladat ez.

2/b. Az oktatómunka alakulása, fejlődése, a tanulmányi eredmények és a lemorzsolódás értékelése az időszak folyamán

Az oktatómunka megítélését a tanulmányi eredmények tükrében végezve nem mindig vezet helyes következtetésre, mert az a tanulmányi eredményeket befolyásoló egyéb tényezők figyelmen kívül hagyásával jár.

A műszaki tanszék hallgatói, szinte minden évben, tanulmányi eredmények dolgában a főiskolai átlag alatt maradtak néhány századdal. Az eredményeket tanévenként és évfolyamonként a 7. sz. mellékletben jól lehet követni.

A folyamatos elmaradás alapvető okai a főiskola más tanszékeivel össze sem hasonlítható tananyagtartalom színvonala, (ezt szerénytelenség vádját is vállalva állítom) az igényes oktatói követelménytámasztás és sajnálatos módon a felvételt nyert hallgatók alacsony szintű ismeretei a természettudományi és az általános műveltség tantárgyaiból. (Volt olyan évünk, amikor 62 fő felvételre jelentkezettből 64 főt kellett volna beiskoláznunk!)

Csak az oktatói és a hallgatói állományt dicsérem, hogy így is versenyben maradtunk és eredményeinkért nem kellett soha szégyenkezniünk. Ezért álljon itt azoknak a neve is, akikre méltán büszkék lehetünk, akiket kitüntetéses diplomával, főhadnagyként avattunk: 1988-ban Gulyás András főhadnagy, 1990-ben Kátai Urbán Lajos főhadnagy, 1991-ben Piros Attila főhadnagy.

Jutott az erőnkől az oktatómunka hatékonyságát fokozó olyan kivitelezői feladatok elvégzésére, amit a szigorúan vett tananyag nem is követelhetett meg. Tanáraink és hallgatóink széleskörű elismertségét vívtuk ki a 8. sz. mellékletben, időrendi sorrendbe rendezett kivitelezői tevékenységünk felsorolásával. Ezzel természetesen a Főiskola elismertségét és kedvező megítélését is elősegítettük úgy Szentendre város polgársága, mint a Magyar Honvédség műszaki csapatai vezetése előtt.

Voltak a vizsgált időszakban természetesen kudarck is.

Nem tudtuk érdemben befolyásolni a lemorzsolódás ütemét, ahol a legkritikusabb éveket éppen az ún. átmeneti időszak tanévei jelentik. Pl. a negatív csúcsot éppen az 1988-89-es tanévben értük el amikor is 60,3 %-os lemorzsolódást kellett tudomásul vennünk. A tényadatok áttekintését a 6., 9. sz. mellékletek táblázatai biztosítják.

A lemorzsolódások okainak értékelésekor az alábbiak voltak a legjellemzőbbek:

- a megalapozatlan pályaválasztás,
- tanintézeti sajátosságok (nagyobb a kötöttség, mint a polgári főiskolákon!),
- tanulmányi nehézségek,
- a baráti (barátnői) befolyás.

A már idézett csúcsidőszakban a fenti okok még kiegészülnek a továbbiakkal:

- a katonai hivatás további presztizsvesztése,
- a fegyverzetcsökkentési és leszerelési folyamat felerősödése miatt a katonai pálya jövőjének bizonytalansága,
- az oktatási követelmények növelése.

Nem igazából vigasztaló, de tény, hogy a lemorzsolódások számában még a csúcsidőszakban is a főiskolai átlag alatt maradtunk néhány %-al.

Folyamatosan tapasztaltuk, hogy nevelő oktatói munkánk nem tud látványos javulást felmutatni a kibocsátott tisztek kiképzői-nevelői módszertani, parancsnoklási, vezénylési, irányítói jártassága és készsége kialakításában. Nem magyarázza teljesen a helyzetet de éppen ezek a jártasságok és készségek kialakítása vált lehetetlenné a csökkentett idejű képzéssel.

Tapasztaltuk, hogy lazul a fegyelem és a rend, igénytelen a századparancsnoki állomány a parancsnoki beosztású hallgatókkal szemben, terjed a szabadidő kitöltésének legprimitívebb módja az italozás.

Kudarcként éltük át azt is, hogy hallgatóink egy részénél nem sikerült kialakítani a folyamatos tanulást, a rendszeres önképzés igényét, a képességek szerinti teljesítményre törekvést.

Mindezek a megállapítások természetes módon igazolják, hogy tevékenységünket folyamatos önkontrollal, az eredmények és tapasztalatok alapos elemzésével végeztük, éppen az oktató-nevelő feladatainknak, alaprendeltetésünknek a műszaki tisztképzésnek való megfelelés felelőségének tudatában.

A tanulmányban foglaltak alátámasztására az alább felsorolt mellékletek készültek el. Nyomdatechnikai okokból a cikk II. részének végén a 8. és 9. számú mellékleteket mutatjuk be, a továbbiak közzlésére a lap következő számában kerül sor.

Mellékletek:

1. Óra-és vizsgaterv a műszaki-parancsnoki-építőgépész üzemeltető üzemmérnök szak számára
2. Óra-és vizsgaterv a műszaki-parancsnoki-útépítő üzemeltető üzemmérnök szak számára
3. Átmeneti óra-és vizsgaterv az 1986-87, 1987-88-as tanévekre az útépítő műszaki ágazat számára
4. Átmeneti óra-és vizsgaterv az 1986-87-es kiképzési évre a műszaki 1. évfolyamú hallgatók számára
5. "Végleges" óra-és vizsgaterv az 1987-88-as tanévtől a műszaki-katonai útépítő szak számára
6. A beiskolázások alakulása tanévenként
7. Kimutatás a tanulmányi eredményekről
8. A KKKF Műszaki tanszék által épített műtárgyak a 1986. évtől 1992-ig
9. A lemorzsolódás %-os arányai

Horváth László mk.alez.
KKKF Műszaki tanszék

A KLFK Műszaki Tanszék által épített
műtárgyak az 1986. évtől 1992-ig

I. Hidak

1. Izbég, külső őrséghez vezető út (Cseresznyés-völgy) hídja
1988. Hossza: 10,5 m; szélessége: 4,20 m; teherbírása: 25 t;
Anyaga: fa-acél (vegyes); Építési idő: 2 hét
Építője: KLFK Katonai Építő Tanszék zászlósi állománya (931.sz.)
Hozzávetőleges értéke: 500000,- Ft
Megbízó: KLFK (kiképzés keretében)
2. Csobánka község a Dera-patak Margitligeti hídja
1990. Hossza: 12,00 m; szélessége: 4,50 m; teherbírása: 20 t;
Anyaga: fa-acél-vasbeton (vegyes); Építési idő: 3 hét
Építője: KLFK Műszaki Tanszék 2. éves állománya (20 fő)
Hozzávetőleges értéke: 2.500000,- Ft
Ebből a Honvédség által végzett munka értéke: cca. 1.000000,- Ft
Megbízó: Csobánka Községi Önkormányzat (kiképzés keretében)
3. Visegrád-Mogyoróhegy turistaút függőhídjának felújítása
1990. Hossza: 30,0 m; szélessége: 1,20 m; teherbírása: gyalogos
Anyaga: fa-acél; Építési idő: 3 nap
Építője: KLFK Műszaki Tanszékről önként jelentkező hallgatók (1-3.évf.)
10 fő
A munkából származó bevétel: 100000,- Ft (vállalkozás)
Megbízó: Pilisi Állami Parkerdőgazdaság Visegrádi Erdészete
4. Szentendre-Belváros, Bükkös-patak piactér
Megbízó: Szentendre Városi Önkormányzat
1991. Hossza: 18,00 m; szélessége: 1,50 m; teherbírása: gyalogos
Anyaga: kő-fa; Építési idő: 3 hét
A munkából származó bevétel: 275000,- Ft (vállalkozás)
A híd értéke: 700000,- Ft
A hídépítő állomány: önként jelentkező tisztii és tartalékos hallgatók

5. Szentendre-Belváros, Bükkös-patak Liget utcai hídja.
1992. Hossza: 16,00 m; szélessége: 1,50 m; teherbírása: gyalogos
Anyaga: vasbeton-fa; Építési idő: 3 hét
A munkából származó bevétel: 112000,- Ft
(A hídfők vállalkozás keretében épültek.)
A honvédség által végzett munka értéke: 250000,- Ft
(A felszerkezet kiképzés keretében épült.) 531.sz. (végzős utász)
A híd értéke: 950000,- Ft
Megbízó: Szentendre Városi Önkormányzat
6. Annayölggy-Honvéd üdülő, Bükkös patak 3 db gyaloghíd felújítása
(2 db részleges, 1 db teljes)
1992. Hossza: 3x10,0 m; szélessége: 1,5 m; teherbírása: gyalogos
Anyaguk: acél-fa; Építési idő: 1 hét
A végzett munka értéke: 500000,- Ft
Megbízó: Annayölggyi Honvéd üdülő

II. Utak

1. Szentendre, Egressy utca, javított talajút építése
1992. Hossza: 200,0 m; szélessége: 5,0 m
Anyaga: zúzottkő + bányameddő
Építője: KLKF 522 sz., 5112.sz.
Építési idő: 3 hét
A végzett munka értéke: 700000,- Ft
(kiképzés keretében)
Megbízó: Szentendre Városi Önkormányzat
2. Csobánka, Munkaterápiás Intézet sportpálya földmű építése
1990. Területe: 120 x 70 m; 9000 m²
Építője: KLKF végzős utászok; 531-532. sz.
Építési idő: 2 hét
A végzett munka értéke: 200000,- Ft (kiképzés keretében)

3. KLKF Gépjármű telephely építése (belső munka, kiképzés keretében)

1991. Terület: 10000 m²

Anyaga: föld - kő - beton

Építési idő: 3 hét

A végzett munka értéke: cca. 500000,- Ft

Építő állomány: 522.sz.; 5111.sz.; 5121.sz.

Megbízás: KLKF

4. KLKF Csapatpihenő töltésszakadás helyreállítása

(belső munka, kiképzés keretében)

1991. Volumen: 300,0 m³

Anyaga: föld

Építési idő: 1 hét

A végzett munka értéke: cca. 100000,- Ft

Építő állomány: 522.sz.; 5111.sz.; 5121.sz.

Megbízó: KLKF

5. Bolyai János Katonai Műszaki Főiskola Ócsa gyakorlótéri út építése

1989. Hossza: 400 m; szélessége: 8,0 m

Anyaga: mechanikai talajstabilizáció és beton

Építési idő: 2 hét

Építő állomány: 522., 523.sz.

A végzett munka értéke: 600000,- Ft (kiképzés keretében)

Megbízó: KLKF

6. "SIKET" SC. Sportpálya építés földmunkái

1988. Terület: 10000 m²

(kítűzés tereprendezés, földmunka)

Építési idő: 2 hét

Építő állomány: ép. techn. szakcsop. + mű. gép. szd.

A végzett munka értéke: 500000,- Ft (kiképzés keretében)

Megbízó: MN MŰF-ség

A lemorzsolódás %-os arányai

Beiskolázás - avatás éve	Szak-	Beiskoláz- va (fő)	Lemorzso- lódott (fő)	%
1982/83 - 1985/86	útépítő magasépítő	58	22	37,9
1983/84 - 1986/87	útépítő építőgépész	44	14	31,8
1984/85 - 1986/87	útépítő magasépítő	60	26	43,3
1985/86 - 1987/88	útépítő	55	14	25,5
1986/87 - 1988/89	útépítő kat. építő	57	14	24,6
1987/88 - 1989/90	útépítő	58	30	51,7
1988/89 - 1990/91	útépítő	63	38	60,3
1989/90 - 1991/92	útépítő	16	5	31,3